

1. 2. Znovuposvěcení kostela Brno, Grohova 2015 1

Dnes slavíme slavnost 23. výročí znovuposvěcení našeho kostela. Kostel patří Kongregaci milosrdných sester III. řádu svatého Františka, která byla založena 15.3. 1886 k ošetřování nemocných a pro případ války k ošetřování raněných. Kostel byl vybudován za 2 roky, v letech 1900-1902 podle návrhu architekta Karla Wencla. Stavbu řídil stavitel František Příkryl. Je to jediný kostel v Brně zbudovaný v neorenesančním slohu. Svaté Rodině byl zasvěcen na základě snu, jež se zdál první Matce představené Kongregace Bernardině Hoškové (1849-1922). Viděla v něm zvonit u brány kláštera podivnou trojici poutníků: muže a ženu s dítětem, kteří úpěnlivě prosili o přístřeší, a Matka představená v nich poznala sv. Rodinu. Kostel vysvětil 11.5. 1902 tehdejší brněnský biskup František Saleský Bauer.

Původně míval kostel zepředu z ulice (Sirotčí, dnes Grohova) kopulovitou věž. Snímky z té doby jsou na fotografii vzadu v kostele. Za II. světové války při náletu 20. listopadu 1944 byl kostel vážně poškozen. Věž musela být stržena a při rekonstrukci v letech 1947-1949 byl přestavěn do dnešní podoby.

V době dokončení rekonstrukce se zvětšoval útlak církve a řeholních řádů ze strany komunistického státu. Pro neúčast ve volbách musely sestry v r. 1956 opustit nemocnice. O 2 roky později byly vystěhovány do Lechovic u Znojma a dne 31.12. 1958 byl náš kostel uzavřen (přeměněn na zasedací místnost). Tento stav trval 32 let.

Novodobá historie kostela se začala psát v r. 1990. Sestrám byl navrácen klášter vedle kostela na Grohově 18 a od školního roku 1990/91 obnovena výuka na zdejší Církevní střední zdravotnické škole. Po nutných opravách a úpravách, po dlouhých téměř 34 letech nuceného uzavření, byl kostel 1.2. 1992 znovuvysvěcen. Brněnský biskup Vojtěch Cikrle posvětil nový oltář, do něhož předtím vložil ostatky svatého Františka a svaté Kláry z Assisi.

Čím je pro nás kostel?

Kostel je historická památka, dílo minulých věků.

Kostel je kulturní památka, pokladnice umění.

Kostel je škola, kde se učíme dobře žít a šťastně umřít.

Kostel je oáza, kde se osvěžíme na pozemské pouti.

Kostel je otcovský dům, kde se schází rodina Božích dětí.

Kostel je ostrov Boží uprostřed nevěřícího světa.

Kostel je vizitka farnosti horlivé, vlažné nebo dokonce mrtvé.¹

Prosme dnes Pána, aby náš kostel hořel vždy teplem věčného Otcovského domova a tímto teplem přitahoval všechny lidi žijící v jeho okolí.